

СУХАВЕІ

Скачуць-плачуць сухавеі.
Стогне поле. Рэчка млее,
Апаўночы ўсходзіць сонца—
То пажарышчы ў старонцы.
Стрэлы, смерці адгалоскі—
Бежанцы брыдуць па вёсках.
Плуг сталёвы з'есць іржа,
А сялібу з'есць пажар.

.....

Скачуць-плашучь сухавеі.
Па шнурах ваўкі завылі,
У самотнай сумнай далі
Шмат магіл параскідалі.

Ходзіць голад па дарогах,
Гоніць пугай гурт убогіх.
І канца вайне няма,
Цэлы свет—адна турма.

.....

Скачуць-плачуць сухавеі.
Хто зямельку пажале?
Эх, вы людзі... эх, вы людзі...
Што вы робіце? Што будзе?
Ці тут увечары, ці ў ранні
У вачах адно пытанне:
Тры гады ўжо праплылі...
І калі канец, калі?

Пасадзец, 1917 г.